

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr. a treia-oră 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.
Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc. pe acțiuni.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

RUTENII.

În zilele trecute o mică conferință intimă, de vre-o douăzeci membri, ținută într-o cameră a parlamentului maghiar, a atras asupra sa atențiunea presei întregi.

S'au adunat deputații din părțile nord-estice ale Ungariei, ca să se sfătuiască asupra sorții poporului rutean. Cel ce l-a chemat la acest consiliu este un episcop al acestor nenorociți muribunzi, Firczak Gyula.

Ori-cât de restrinsă și retrasă aceasta conferință ne prezintă un interes deosebit. În desbaterile ei ca într-o cameră obscură ni-se reflectă situația unui popor de vre-o 300—400 mii de suflete.

E îngrozitoare icoana ce ne-o descriu membrii acestei conferințe, tot oameni din partea locului, cunoscuți cu toate împrejurările, în care trăiește, gata de moarte, poporul rutean.

Cel mai sărac, cel mai istovit, mai desperat, sau mai bine zis: cel mai resignat popor al acestei țări sunt Rutanii. Ei sunt Slavi, dar n'au o conștiință vie despre naționalitatea lor. Ei n'au dorințe, n'au aspirațiuni naționale. Ei au statat lupta pentru limba lor, și au resignat să fie maghiarizați.

Fruntașii lor sunt tot atât de renegați, transfigi în tabera străină. Preoții lor chiar, părinții sufletești ai poporului, i-au părăsit. Ei i-au uitat limba maternă, sau o disprețuiesc, și încetul cu încetul au introdus prin școală și biserică o limbă străină.

Fără conducători din sinul său acest popor și-a pierdut firul, și-a pierdut conștiința, s'a demoralizat. Lipsit de ideale, de aspirațiuni mai înalte, a căzut într-o stare brută, și-a pierdut chiar demnitatea de om și astăzi stă în marginea mormântului, slăbit, istovit, corupt. Nu mai are nici putere, nici voință de a mai trăi.

Eată cum ne descrie situația Rutenilor o foaie „liberală” maghiară:

„Rutenii sunt poporul cel mai sărman al Ungariei. Miseria într'atâtă l-a copleșit, încât puterea-i fizică și morală aproape l'a secat; așa de mult încât și-a pierdut și capacitatea de muncă și voința de a trăi. Împovărat de dăre și datorie, el nu mai are nimic ce să fie al „seu”. El nu mai pricepe de ce să lucre, când cu munca sa și de altfel nu se mai poate mântui.

„Casa, pământul, vita, dacă le mai are, s'nt ale lui numai de azi pe mâine. De ce? Numai pentru-că în acest ținut s'ărit nu se mai găsește nime, care se cumpere la licitație, afară de cămătarul, care și de altcum ti are în mâinile sale.”

Dacă astfel stă lucrul, și n'avem motive de a ne îndoi, atunci Rutanii sunt un popor, care moare, sunt muribunzi. A mai vorbi de mântuirea lor e în deșert. Ei sunt perizi. De vor scăpa de moarte de foame ca indivizi, ei vor muri de sigur ca popor, ca naționalitate.

Conferința, care s'a întrunit spre a se sfătui asupra mântuirii lor ni-se pare ca și un consiliu de medici la patul unui bolnav de moarte, în suprema agonie.

Și chiar dacă ar mai exista poate vre-o mântuire ni-se pare, că acest consiliu de medici nici nu se gândește la ea. De ar mai exista chiar vre-un leac, acești medici nu-l vor prescrie, pentru-că ei înșiși îl ignorează, ori îl disprețuiesc.

Acestor medici, cu presidential lor în frunte, li-s'ar pute spune cu tot dreptul: *medice, cura te ipsum!*

Molipsiți de toate boalele șovinismului maghiar, cuprinși de nebuna fantomă a maghiarizării cu ori-ce preț, ei nu văd că boala acestui popor e o *anemie națională*, ei nu observă, că tot răul provine din demoralizarea politică a maghiarizării, la care ei înșiși complicități s'au făcut.

Renegați în cea mai mare parte, agenți ai renegatismului și campioni ai corupțiunii prin maghiarizare, acești „mântuitori” de astăzi ar trebui puși pe banca de acuză, înaintea forului național al acestui popor, dacă ar mai exista un atare for la poporul rutean.

La acestia s'ar pute aplica cu tot dreptul cuvintele lui *Max Nordau*:

„Nu înțeleg pe *transfugați*, cari renunță la naționalitatea lor.

Pe totdeauna respingători sunt aceia, cari aruncă departe dela ei limba lor, adică acest „eu însumi”, exteriorizarea „eului” lor cugeător, și se strecoară într-o piele străină, pentru a obține *avantajii*. Ei sunt mai prejos decât desgușătorii „skoptzi”, acei *Ruși*, cari se castrează ei înșiși, căci cel puțin acestia se desvirilează în virtutea unei convingeri religioase, în timp ce acei renegați se fac eunuci pentru bani și pentru echivalentul banilor”. Rutanii ni-se par niște „skoptzi” politici.

Și acum tocmai cei-ce au executat asupra lor rușinoasa operațiune, vin să-i „mântuească”.

Cu astfel de „mântuitori” nu se va mântui poporul rutean. Dacă a ajuns pe mâna lor, e dovadă că a murit. Ei pot să le dea o bucată de pâine, care să prelungească viața miserabilă a individului, — dar nule vor da, ceea ce regenerează viața unui popor, succul național, — pentru-că ei înșiși nu-l au. Chiar și pâinea ce li-o vor da, va fi înveninată.

Prin ea vor să stingă și ultima schinteie națională a sufletului; prin ea vor să-i maghiarizeze.

Drept dovadă eată o declarațiune maghiară:

„Rușine și infamie s'ar lega de numele nostru — scrie „Pesti Hirlap” dela 6 Febr. — dacă am lăsa se peară acest popor nenorocit, unicul dintre neamurile slave, care simte într'un toată și sincer cu noi. Și ar fi o nebanie ireparabilă, dacă coasta lungă a Carpaților ostici am lăsa-o în posesiunea lupilor, sau a unui popor, care ni-e dușman. Măcar că nici n'ar trebui mijloace mari spre a face, ca politica noastră de maghiarizare, care în alte părți a suferit atâtea dureri să-i ajungă aici de sine succesul sau fiasco. Împlinirea simplă a dăruirii naționale și de stat reclamă cu timpul, ca marele ținut și importanta linie dela graniță să devină și etnograficește un bastion al națiunii maghiare.

„Aici putem cuceri fără luptă și fără împotrivire, fiindcă Ruteanul, căruia îi redăm pâinea, devine fără osteneală — și se bucură dacă poate deveni — maghiar”.

Eată cum „mântuitorii” acestui popor istovit vor deveni căleii lui; eată cum medicii lui de azi vor deveni cioclii lui de mâine.

Noi privim cu milă și compătimire la acest popor, ce apune. Dacă ar mai exista printre fii lui oameni cu inimă și suflet național, li-am striga din depărtare ca să se adune ultimele forțe spre a începe a lupta, spre a se adăuga și ei în șirul popoarelor care luptă; și li-am spune că „a trăi e a lupta, și că numai puterea de a lupta dă puterea de a trăi, și dreptul de a trăi”. — Dar nu știm dacă acest nenorocit popor mai are vre-un fiu de aceștia buni.

De aceea noi deocamdată să ne dăm seamă de cauzele, cari au adus un popor la marginea gropii, ca să ne știm păzi noi înșine.

Neputându-l ajuta se învățăm măcar din pășaniile lor.

Sibiu, 8 Februarie n.

Dela Ligă. Vineri, în 5 Febr. n. fiind o zi de dublă însemnătate națională pentru România, căci în ziua aceasta s'a făcut unirea principatelor române sub un singur domnitor, și tot în ziua aceasta s'a întemeiat Liga culturală, comitetul național studențesc a inaugurat seria sa de conferințe în chestia națională.

Di Mihail Vlădescu, președintele Ligei, a rostit cu această ocaziune un bine simțit discurs, îndemnând tinerimea universitară a se ocupa în orele sale libere de partea mai ales teoretică a chestiunii naționale, studiindu-o din toate punctele ei de vedere.

După acest discurs de deschidere, dl Vasile Miculescu și-a dezvoltat conferința sa: *Tinerimea universitară în chestiunile mari*, accentuând, că tinerimea română a avut totdeauna rol important în apărarea chestiei naționale, laudând activitatea și curajul tinerimii de peste munți întru apărarea limbei și a naționalității, și apelând la tinerimea universitară din România, ca să țină cu fidelitate la tradițiunile sale glorioase.

Conferențiarul a fost viu aplaudat.

Criză în România. Așa se vede, că marca aceasta avem să o folosim încă de multe-ori, pentru-că pe lângă toate prevestirile patrioților nostri, criza, de ei mult dorită, nu se arată. Azi ne spun foile din Budapesta, că ieri a fost un nou consiliu de miniștri în București, la care au luat parte toți membrii cabinetului român pentru a se consulta asupra situațiunei, devenită foarte gravă. O mare parte a partidului liberal nu e mulțumită cu ținuta prim-ministrului Aurelian și dorește cu tot prețul a vedea pe dl *Surdza* de nou în fruntea cabinetului. Așa ni-o spun patrioții nostri. Aceia însă nu ni-o spun, că pentru-ce nu ar fi partidul mulțumit cu dl Aurelian. Pe semne nu o știu nici ei, căci nu li-s'a telegrafat — din o anumită parte.

În chestia națională. Despre articoli anunțați deja de noi ai ziarului „Il Tempo” din Roma, „Liga Română” scrie: *Il Tempo* din Roma, publică în numărul său dela 24 Ianuarie un frumos și energic articol caracterizând politica de opresiune ce Maghiarii au adoptat în contra Romanilor și a celorlalte naționalități din Ungaria. Articolul e intitulat: *Menzogna e Verità — Il Liberalismo dei Magiari* (Minciună și Adevăr. — Liberalismul Maghiarilor). Autorul demonstrează, cât de fals și mincinos este așa zisul liberalism maghiar, așa de mult cântat și înălțat la cer din

partea acelor, cari nu cunosc ipocrisia și manoperile nedemne ale acestor asupritori cari, strigând libertate, exercitează o continuă și constantă opresiune asupra conștiințelor, batjocoresc drepturile cele mai sfinte și întrebunțează cele mai tiranice sisteme.

Pentru a confirma afirmațiunile sale, ziarul numit citează datele publicate și de noi, despre condamnările Romanilor în cei din urmă 2 ani, și reproduce confesiunile unui ziar maghiar, ale lui *Alkotmány*, care în zilele din urmă s'a exprimat foarte aspru în contra procedurilor tiranice ale guvernului maghiar și în contra falsului liberalism ce domnește în cercurile dirigente din Budapesta.

Liturgia maghiară.

— Părerea ministrului de externe. —

Când s'a discutat în dietă asupra petițiunii Maghiarilor gr-cat. cari cer limba maghiară ca limbă liturgică, și un episcop separat, gr-cat. maghiar în Hajdu-Dorogh, ministrul de culte *Wlassics* a zis, că aceste două chestiuni nu pot fi rezolvate deodată și la oaltă, ci separat, căci asupra primei întrebări are să decidă Sfântul scaun, ca singurul for competent în afaceri interne bisericești, ear' a doua se poate rezolva abia după rezolvarea favorabilă a celei dintâi. Ministrul de culte a promis însă că va face „pașii de lipsă”.

„Bud. Hirlap” primește acum niște știri din Viena, cari, dacă autentice sunt, dispensează cu totul pe domnul ministru *Wlassics* de a mai face „pașii de lipsă”, căci chestiunea s'a rezolvat „în principiu” înainte de a face dntul vre-un pas măcar, pentru a-i provoca rezolvarea, și s'a rezolvat în defavorul Maghiarilor gr-cat. Corespondentul lui „B. H.” voeste să știe, că în chestia din întrebare au avut loc conferințe lungi între nuntul și ministrul de externe, al căror rezultat corespondentul îl resumează în următoarele:

— „Chestiunea nu va afla nici un sprigin la Viena. Ministrul de externe zice: dacă sfântul scaun ar concede celor 130.000 de Maghiari gr-cat. ca să folosească limba maghiară ca limbă liturgică, ar trebui să le dea și o organizație bisericească separată, precum și scaun episcopal earăși separat. Unde ar duce aceasta în monarchia austro-ungară unde s'nt atâtea limbi? Cehii, Polonii, Slovenii, Slovaci, Venzii, Bunevații, Nemții, toți ar pași cu asemenea pretensiuni, și Curia din Roma ar fi silită să dea și celorlalte naționalități aceea-ce a dat Maghiarilor, ear' aceasta ar provoca o mai înverșunată luptă în chestia naționalităților pe terenul bisericesc decât pe terenul limbii și al administrațiunii. În mo-

FOIȚA „TRIBUNEI”.

MIOSOTIS.

Noveletă

de

Al. Muntean al lui Vasile.

(Urmare.)

— Și nu era să mă cunoști, zise Ionel după ce vorbirăm unele-altele și despre părinți.

— Nu, măi, așa te schimbaseși...

— E drept, că-i mult de atunci!

Dar' spune-mi, dragă Ionel, cum ai petrecut în străini.

Nu-i ca acasă, ai?

— Asta o știi și tu, zise el, dar', fiindcă părinții tăi trăiesc, vei fi venit mai adese-ori pe-acasă, nu-ți pare așa străină vatra strămoșească!

— ...Că Uica Vasile trăiește!

— Știu dar' e departe... tu ai și mamă, care te mângâie de ai vr'o durere tănuită, și pe care numai ei îndrăznești s'o spui, dar' eu, frate, eu...

— Cum? Nu te înțeleg! Durere tănuită?

Nu cumva ești...

— Da; ai ghicit-o. Aceasta-i...

— Dragostea?... Ești îndrăgostit?

Care, va să zică, asta-i durerea toată?...

Adece stăi... Te-a tradat? A fost în-

famă?...

— Ai dreptate, da, iubesc, și n'am fost tradat. Copila ce o iubesc mă iubeste și ea... mă iubeste mult, cu toată căldura tineretii... dar'...

— Ce dar'... spune repede; neliniștea-i omoritoare!...

— Ne-a fost din ca'e afară scurtă fericirea! Ne-am despărțit... o și ce despărțire! și... uite Sandule, viața omului cum e... poate azi-mâine...

— Să mori, nu? vezi doamne și încă din pârâlnica de dragoste!?

— Ușor vorbești tu, rizând așa de mine. Tu nu știi, cum ved, ce înseamnă a iubi, și nu înțelegi cum fericirea omenească, prin sine, adese e nefericire!

— Ce zici? Fericirea să fie una cu nefericirea?

Dar' teoria asta de unde-i?

Și cine crezi că-i atât de naiv să te creadă?

— Văd, că nu mă înțelegi; ascultă dar' că-ți voi istorisii totu!...

Pân' aci vorbirăm stând mână în mână. Uitasem de bucurie formele etichetii, și abia acum când amândoi obosiți simțirăm trebuința de a șede, — îl imbai cu un scaun.

Luai și eu unul, și ne puserăm pe lângă masă...

...Eram în a 7-a gim. începui el, sunt acum 4 ani. Învățam diligent, cu rîvna cea din copilărie. În cercuri sociale dacă am fost odată în anul acela.

Retras din fire cum mă știai, toată ziua lăsa fmi treceam vremea cu studiul, — cu citirea cărților frumoase...

— Stai! îl întrerupsei eu, — vorbești de cărți, — dar' mai ții tu minte pe Marienescu?

Da, îl țin. Zicând vorbele acestea îl podidură lacrimile și șiroaie curgeau din ochii lui.

Amintirea mamei sale îl întristă așa. — O, mamă, dulce și scumpă mamă, unde ești tu? Și urmă vorbelor acestora un cadentat și adânc suspin.

Îl lăsa în pace. Nu-i bine să turburi omul, când prin lacrimi feribinți aduce primos amintiri de cea mai bună și adorată ființă a sa din lume. Întrât în odăea de-alături, grăbii să revin cu cartea „Ostașii nostri”, că doar' văzând-o să se liniștească.

— Uite, Ionel, zisei întrând, uite aici e cartea, am păstrat-o cu multă grijă, numai învelitorile sau cam ponost... dar' voui lega-o... nu mai plânge, nu te mai abuciuma, te rog!...

Văzând-o se-nsenină.

Un aer de isbândă îi înveluia chipul. Era, în acest moment, ca un erou, care a biruit cu desăvîrșire dușmanul!

Tăcu o lungă vreme. Privea cu atâta duișie la carte, sărutându-o, încât credeai că vedea înainte-i trupul mamei sale mort și așezat în sicriu.

Într'un târziu îl rugai să-mi dea cartea, întrerupând astfel tăcerea.

A ta este; ți-am dat-o pentru toată viața.

— Bine, știu. Atunci te rog nu mai plânge...

— Ei, ei, de-ai ști tu cât mă doare inima, că n'am mamă! zise Ionel cu ochii plâniți la pământ.

— Mângâie-te dragule, doar' toți vom urma același drum!

— Mângâiere?... Cu greu te poți mângâia, când știi că a fost și nu mai este cel mai scump odor al tău din lume: mama!

— Și totuși, zisei eu, trebuie să ne mângâiem.

Legea firii înfrățită cu vremea, șterge-vor durerile... și-i bine, că știm și putem uita, că altcum vai și amar, ar peri omenimea văzând cu ochii!

Văzând și convingându-se, că drept am vorbit, se mai liniști. Conversația încetă cu încetul luă altă față, și ajunserăm în sfârșit ear' la obiectul adevărat de mai înainte.

Retă acum Ionel firul, și cu o liniște serioasă începui:

— 'Mi-se pare, Sandule, că nu mă înțelegeai ce vreau să zic, prin vorbele fericire și nefericire, nu-i așa?

— Da, Ionel, și aș vrea să știu cum poți tu dovedi această curioasă teorie a ta?

— Nu-i vorba de teorii; fericirea și nefericirea de multe-ori sunt una. Uite cum.

Ne-am iubit și dragostea noastră a fost fericită. Nu-i nici o pedecă afară de aceea, că ne-am despărțit și prea sîntem departe.

Cu toate-că fericirea ne surdise, în același timp, din clipa despărțirii s'a născut — do-

rul, frica, jelea, tot atâtea soli ai nefericirii.

Gândește-te dar', e teoria asta nouă, ori dimpotrivă: veche de când ti lumea!

— Că bine zici; dar' nu urmează să fie tot rău cum ni-se năzarește nouă... Urmează istorisirea, și fuchipurile rele lasă-le la o parte.

— Te ascult frate. Urmez cu plăcere... Cătră sfârșitul anului acelaia, toți „septimani”, cum ne numiam pe latinie, erau veseli și nădăjduiam a trece clasa cu bun succes spre a se apropia de idealul „octavan” și mai ales de „maturitate”.

În vremea asta ghimpele dragostii se înfipse în inima mea... Aveam un prieten sincer și mai bătrân, grăbii să-i spun ce mă doare, dar' el cu un aer părintesc zise: „Lasă băiete, nu-ți va fi nimic poste-o săptămână”.

Cu vorbele acestea m'a năcăjit și mai mult... Ambția de septiman absolut — aproape octavan se deșteptă și în mine. — Sînt om și eu ca alții, întrât în lume, ce băiat mă țin el pe mine, zisei în gândul meu indignat și fără a-l mai saluta — eșii ca din pușcă... Trecurăm examenul cu succes; cel dintâi lucru al meu fu să-i arăt dragii testamentul. Îl arătai în seara zilei aceeaia fiind cu maică-sa la plimbare. Ea, se înțelege, s'a bucurat mult, ear' mamă-sa se făcea oare-cum că se bucură și deosea cu noi, pe când eu observasem surisul ironic, ce se ivi în colțul buzelor ei, înainte de a mă apropia.

După cum vezi, toți, din toate părțile, țineau dragostea noastră joc copilăresc... Mîntea tu-turor, fie fost încărunțită ori tină, se înge-lase de astă-dată. La două zile după exa-

dul acesta monarhia ar deveni un nou imperiu turcesc, în ale cărui afaceri interne și-ar aroga dreptul a se amesteca, pe motivul limbii și al religiei, toate acele puteri străine, cari în fimbrierea naționalităților germane și slave își caută validitatea intereselor lor politice și de mare putere, precum se practică această de mult în peninsula balcanică.

Știrile eșite din apropierea nunțului nu sânt întru nimic mai favorabile. Se respinge în modul cel mai hotărât introducerea limbii maghiare ca limbă liturgică, dar pe lângă susținerea ritului de până acum, cei din Roma sânt aplicați a acorda toate acele favoruri cari pot contribui la promovarea credinței.

Sfântul scaun — se zice — va adresa în curând primatului din Ungaria precum și celorlalți prelați o scrisoare papală (enciclică), în care se va deslega în mod final chestiunea liturghiei maghiare a Maghiarilor greco-catolici din Hajdu-Dorogh. Se așteaptă însă înainte de toate ca ministrul maghiar de culte să se adreseze cu întrebare la Roma, căci atunci, când s'a pertractat în dietă rugarea Maghiarilor gr-cat. din Hajdu-Dorogh, ministrul a luat asupra sa deobligamente publice în speranță că va afla o primire favorabilă cu propunerile sale...

Dacă în ministerul de externe și la nunțiatul domnesc într'adevăr vederile pe care le-am expus, precum adecă nici nu pot să domnească alte vederi, atunci ministrul de culte nici să nu-și facă de lucru cu întrebări, ci — pună-și poftă în cuin, dimpreună cu toți amicii sei din H. Dorogh, pentru că Roma i-a dat destule dovezi, că — nu cedează.

O nouă tradare de patrie.

Nu a comis-o partidul nostru național, sau vre-un membru al acestui partid, ci un biet funcționar comunal, un vicenotar dela sat, cu numele Dobolyi István jun.

O foaie kossuthistă, care din anumite motive nu poate vedea lumina zilei decât numai odată pe săptămână, a pus mâna pe acest act de înaltă tradare (pentru că tradarea s'a comis în scris) și l' a publicat în ultimul seu număr, pentru a pute striga partidului popular: „vezi cu cine dai tu mâna!”

Teribila proclamațiune revoluționară sună astfel:

„Fraților Români și Slovaci! A sosit de nou timpul ca să ne ridicăm glasul în contra atrocităților joșnice ale guvernului unguresc, pentru că nu putem privi nepăsători cum acest guvern infam, cu inimă de căne, desbrăcat de orice simț omeneesc, voeste să ne drapească. Îmi pare foarte rău că nu mă pot înțelege cu voi în limba română și slovacă; de aceea o fac aceasta în limba urgisită, scarboasă maghiară. Vosec să ne maghiarizeze, vosec să arunce în tină simțimentele noastre nobile, ca să ne poată ține de ureche! Școalele noastre le ia statul ca să ne poată sterge limba; biserica noastră au subjugat-o; ear' la urmă ne duc să votăm pentru guvernul ticălos maghiar. De aceea, a sosit timpul să grăim și noi odată. Nu e așa cum tu crezi guvern maghiar mișel, ticălos și blăstemat; noi trăim, nu am perit! Și ca să o putem dovedi aceasta în mod cât mai eclatant, vom alege deputați din partidul popular, mene plecai, însă cu promisia: din parte-mi a veni pe a optă clasă tot în orașul B., și apoi promisia reciprocă:

De a ne iubi până la moarte...

Vacanța a trecut foarte înecet... Abia am apucat să sosească vremea ca să ne revedem... Și a sosit... Am ajuns în B. tocmai la 2 Sept. Sosit ca trenul de 10 a. m., grăbii să mă înscriu. Aveam de gând să mă duc octavan la dinșii. Așa și făcui. Vezi Doamne fi mai mare cinstea și din partea celor bătâni, căci, zic ei, azi măne fi bărbat nu-i mai copil — intră la universitate. Inima în mine se făcuse cât grăunțele de mac când întrau...

— Și te-oi primit, colea, de par'că ai merge în pețite; nu?

— Eu nu mai țin minte, zău, cum a fost primirea, fiindcă tocmai când dam să intru în odaie, și draga voia să iasă... Văzându-ne față în față, așa fără veste, stăturăm nemșcați ca o statuie, graiul ni-se amuțise. Mamă-sa, — atâta țin minte, — venind din odaie de alături ne scoase din starea asta grozavă pentru amândoi.

— A, Ionel la noi, bine ai venit! Glasul ei ne desmeteci pe amândoi, și cam nă-tâng grăbii să fac complimentele... cum or fi fost? observat-am paragrafi etichetii, nu știu, destul că mă simțiam nu știu cum, par'că-mi uitasem și numele. Am stat puțin fiindcă un octavan trebuie să știe, că vizitele se fac numai 10 minute, la 3/4 la 12 ore din zi...

(Va urma.)

pentru că acest partid ne apără interesele noastre naționale; numai astfel vom fi mântuiți, altcum sântem aruncați în abisul perirei.

De aceea: sus! la luptă! Să ne spriginim unul pe altul, că doar a-ți cetit ce s'a întâmplat la Osacza, unde au tractat cu Slovaci ca și cu vitele, deși sânt alegători și plătesc dare, dar nu vosec să fie Maghiari, și asta li greșale. Nici n'or fi, de o mie de ori nu! Să luptăm dar' pentru interesele noastre naționale cu perseverență în contra guvernului călcător de jurământ, răpitor de sfințenie, vagabund, hoț, nemernic și ticălos, pentru că dreptatea e cu noi! Să strigăm dar': „trăiască înfrățirea slovacă română! Trăiască partidul popular! Cerem reviziune! Piară guvernul maghiar liberal și infam! Trăiască Românimea și Slovacimea unitară! Spânzurați pe toți maghiarizatorii! Dobolyi István jun.”

Trebuie că a fost foarte indignat vicenotarul Dobolyi, căd a scris manifestul cu pricina, pe care îl reproduce și „Alkotmány”, însă numai pentru aceea, ca să aibă motiv a protesta în contra legăturii, ce i-se impută partidului popular, că ar avea cu acest cetățean indignat și maghiarizat, pentru că partidul popular nu se identifică cu astfel de vătămări grave, trimise guvernului și limbii maghiare.

„Alkotmány” atrage altcum atențiunea procurorului asupra acestui product literar și cere pedepsirea agentului nechemat al partidului popular, exprimându-și convingerea, că cetățenii români vor protesta în prima linie în contra presupunerii că ei nu ar voi să devină Maghiari. „Da — zice „Alkotmány” — ei (adecă Români) cu fală se declară de Maghiari, dar' nu vosec se fie Maghiari păgâni, fără religione. Ear' dacă sânt și astfel de Români și Slovaci, cari, ca vicenotarul acesta, își deneagă patria, aceia nu sânt aderenți ai partidului popular.”

Dacă e vorba să ne spunem și noi cuvântul, ni-l precisăm în următoarele:

Pamfletul vicenotarului Dobolyi nu e compus din convingere, ci la poruncă, și are menirea de a servi de armă patriotică în contra partidului popular. Nu ne putem închipui, ca un funcționar public, care e maghiarizat întru atâta, încât nici nu știe altă limbă decât pe cea maghiară, să fie în stare nu numai a-și formula, dar' apoi a mai și propaga astfel de idei. Ear' dacă e vorba de protestare, — protestăm; însă nu în contra presupunerii, „că noi nu am voi să devenim Maghiari”, — ci în contra afirmării că dela noi s'ar pute aștepta o astfel de protestare! Noi nici „cu fală”, nici „fără fală” nu ne declarăm de Maghiari, și nu voim să fim Maghiari, nici păgâni, și nici creștiniași. Da; sântem cetățeni ungari, dar' nu Maghiari, căci sântem Români și Români vom rămâne în veci!

Nu sântem însă nici aderenți ai partidului popular, căci ne avem și noi partidul nostru și programul nostru pentru care luptăm.

Ca să o știe cei dela „Alkotmány”!

Din parlamentul maghiar.

Ședința din 7 Februarie.

În fine a dat imensa majoritate a lui Bánffy semne de viață, și a arătat că și ea e ceva, și că dacă vrea, poate să facă afront guvernului.

În ședința de azi a votat în contra ministrului de culte Wlassics. Dar' să ținem firul ședinței.

Polonyi Geza răspunde lui Fenyvessy, care l'a apostrofat ieri, și constată, că la poliția din capitală se aplică prea mulți oameni din provincie, cari nu cunosc relațiile, și de aceea e slabă poliția.

Ministrul Perczel recunoaște că poliția e prea ocupată, dar' promite că va înmulți numărul poliștilor.

La poziția spese electorale, vorbește deputatul Moesy din partidul popular, și înșiră volnicile și fărâdelegile cari se comit la compunerea listelor electorale. Se provoacă la casuri concrete, și numeste mai multe comune (firește opoziționale) în cari numărul alegătorilor a scăzut deodată la jumătate față cu anul premergător.

Ministrul Perczel răspunde, ca de regulă, nici cald nici rece, apără organele sale, și zice că plânsori nu i-s-au făcut, căci atunci — grija lui era!

Contele Zichy Jenő își motivează propunerea, de a se trimite de aci încolo pe seama muzeului național maghiar câte un exemplar din ori-ce product literar, apărut în țeară, în mod gratuit și ex offo, ear' ministrul de culte Wlassics primește propunerea de basă pentru dezbateră specială, și se învoeste ca ea să treacă la comisiunea pentru afaceri de instrucțiune publică. Când însă se pune la vot, dieta o respinge cu 86 de voturi,

contra 43 și astfel majoritatea a votat de astă dată în contra guvernului, pentru că cele 43 de voturi erau ale opoziționalilor.

Urmează petițiunile.

Mai multe comitate cer modificarea regulamentului de casă a dietei, ear' comisiunea propune extradarea petițiilor întregului guvern spre deliberare.

Lukács Gyula constată, că e trist lucru, dacă comitatele vin să ceară restrângerea dreptului de a vorbi în dietă, Propune ca petițiunile să se depună, simplu în arhivă.

Kossuth spriginește propunerea lui Lukács.

Ministrul Perczel zice, că dreptul de a petiona nu se poate detrage nimănui, — prin urmare îl au și comitatele. Cere primirea propunerii comisiunei.

Deputații Györy, Thaly și Polonyi pledează pentru primirea propunerii lui Lukács, ear' Gajári și Tisza István pentru propunerea comisiunei. Acesta din urmă se provoacă la Anglia ca la patria libertăților parlamentare și zice, că și acolo a trebuit să se iee măsuri de restrângere pentru aceia, cari abusus de dreptul lor și astfel se va face și la noi, atunci când va fi de lipsă.

Se primește propunerea comisiunei.

Fenyvessy răspunde lui Polonyi în chestie personală, ear' Polonyi îi spune, că acela care acuză trebuie să și dovedească, ori apoi să-și țină morala pentru sine.

Ar fi fost să urmeze interpelarea deputatului Horánszky în chestiunea fiu-mănă, dar' fiind timpul înaintat, se amână pe altă dată.

Cronică politică.

Răscoala la Creta.

Eată depeșile sosită alaltăieri și ieri cu data de 5 și 6 curent despre situația din Creta:

Roma. „Agenției italiene” i-se telegrafează din Canea, că trupele turcești s'au răscolit în contra guvernului Berovic-pașa, au pătruns în Canea punând foc în mai multe părți ale orașului. Din Salonichi a fost ordnuit să plece o corabie italiană spre Canea.

Paris. „Agenția Havas” anunță din Atena: Canea este în deplina răscoală. Pușcările le-au început musulmanii; numărul victimelor e necunoscut, totuși se crede că e considerabil.

De pe bordul corăbiilor străine se ved făcări ridicându-se spre cer. Corabia englezăscă a scos pe uscat un oficer și cinci matroz într'u ocrătirea oficiului telegrafic. Imediat după asta a scos și corabia franțuzească tot atâta marinari spre aceași scop. Panica aci e mare.

Atena. În ședința de azi a camerei, ministrul de externe a declarat, că după cele din urmă informații din Creta, lupta continuă pe străzile capitalei Canea. În diferite locuri ale orașului Turcii au pus foc. Numeroase familii creștine s'au refugiat pe corăbiile de războiu ale puterilor și la consulatul grecesc. Continuându-se discuția, deputatul Rallis a provocat guvernul la acțiune energică, ear' ministrul-president DeJannis a declarat, că guvernul dase tocmai ordin la două corăbiile de războiu, precum și la trei torpilor, să poarască imediat spre Creta. La aceste cuvinte au izbucnit strigăte de înșufletire în toată camera și ședința s'a închis.

Atena. Situația în Canea e foarte critică. Numărul creștinilor uciși se ridică la 300. Sute și sute de creștini se refugiază pe corăbiile de războiu străine, care îi duc la insula Milos. Multe case stau pustiite de foc. Corăbiile franceze au trimis marinarii lor pe uscat spre a se ocroti de foc biserica și școala catolică; cu acest privilegiu, se zice, că s'ar fi înfierat cu soldații turci. Consulii au dus familiile lor pe corăbiile de războiu.

Ziarele de azi toate aprobă trimiterea corăbiilor de războiu. Ministrul de externe a avut ieri convorbiri cu mai mulți ambasadori și cu regele.

Atena. Ministrul de externe Skuzes a făcut ieri vizită pe la ambasadori asigurându-i că trimiterea corăbiilor grecești la Canea are caracter cu totul pacific.

Constantinopol. Știrile soșite aici din Canea s'ot la ivală, că acolo, în urma luptelor de stradă neîntrerupte, domnește panică mare. Supușii austriaci și germani se refugiază pe corăbiile austriace „Maria Theresia” și „Sebenico”. Consulatul austriac, în care se găsește mulți refugiați, este păzit de un detașament de marinari. Creștinii au înmănat corpului consular un memorandum, în care înșiră plângeri și imputări, din cauză că reformele sânt aduse la îndeplinire extrem de încet...

Roma. Știrile cele din urmă de ieri ale „Agenției Stefani” spun, că imbarcarea

locuitorilor creștini pe corăbiile continuă. Cu toate eforturile matrozilor nu au reușit până acum, a stinge focul. Numărul celor omorâți ieri este de 30.

Paris. „Agenția Havas” anunță din Atena: După cele din urmă știri soșite din Canea, trei părți din patru ale caselor creștine stau în flăcări. Focul se apropie de palatul archiepiscopesc și de școalele grecești. Numărul victimelor e calculat la 300. O faimă spune, că populația musulmană a făcut un atac asupra marinarilor francezi.

Paris. „Agenția Havas” primește din Atena următoarea depeșă: După informațiunile soșite din Rethymun, 3000 de Turci impresoară palatul guvernului cerând retragerea poruncei, în sensul căreia familiile turcești n'au voie să plece.

Paris. Precum află „Agenția Havas” din Atena, transportul refugiaților la insula Milos a început; 750 femei și copii, imbarcați cu ajutorul consulilor în Canea, au sosit deja acolo pe bordul unei corăbii italiene. După același izvor consulii din Haleppa s'au imbarcat și au sosit pe mare la Canea, unde consulatele sânt pline de refugiați creștini.

Toulon. Contre-amiralul Pottier a capătă ordin a porni fără amănare spre Creta cu încercătorul „Amiral Charier”. Alte trei corăbii de războiu au primit același ordin.

ASTRA.

Adunarea generală.

Dela biurul „Asociațiunei” am primit ieri următoarea

Convocare.

Nr. 61—1896.

În sensul §§. 21 și 25 din statutele „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român” se convocă adunare generală extraordinară în Sibiu pe zilele 10 și 11 Martie 1897 stilul nou, pe lângă următoarea

Programă:

Mercuri în 10 Martie:

Ședința I. cu ordinea de zi:

1. Deschiderea ședinței la 4 ore după amiază;
2. Raportul comitetului central relativ la statutele cele nouă și în special relativ la modificarea titlului Asociațiunii, în firul rescriptului ministrului regess de interne, dto 6 Ianuarie a. c. nr. 1310, Pres.;
3. Numirea unei comisiuni pentru cenzurarea raportului și prezentarea unui proiect de conclus.

Joi în 11 Martie:

Ședința II. cu ordinea de zi:

1. Deschiderea ședinței la 10 ore a. m.
2. Verificarea procesului verbal din ședința precedentă;
3. Raportul comisiunii numite în ședința I;
4. Dispozițiuni pentru verificarea procesului verbal din ședința II;
5. Încheierea ședinței.

Sibiu, din ședința comitetului „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român” ținută la 4 Februarie 1897.

I. M. Moldovan, Dr. V. Bologa,

president. secret. II.

REVISTA PRESEI.

Presa română.

Gazeta Transilvaniei (nr. 20) se ocupă cu un prim-articol apărut în „Magyarország”, în care scriitorul Bartha povestește un cas tătémplat înainte cu 16 ani pe Câmpie, unde un conte (Bethlen) a dat preotului din Șamșudul-de-Câmpie 4000 fl. pentru ridicarea unei școale bune, atunci când poporul se uita cu poftă cum ard stogurile de grâu ale contelui, și striga mereu: „na-ți comasare!” pentru că incidentul s'a întâmpat după terminarea comasării, în numita comună. „G. T.” constată că Bartha și-a ales rău exemplul, pentru că așa ceva nu s'a putut întâmpla.

Nemeși unguri și încă nemeși de pe Câmpie, unde a fost iobăgia mai grea și unde și astăzi poporul este mai asuprit în toate, se ridică ei școale românești și se vadă cu ochii, cum li se ciutește interesele lor față cu țărânul român la comasări, fără a zice nimic! Ingineri și judecători unguri, cari se fie atât de conștiincioși, încât se silească în tot chipul de a-și păstra față cu plugarul valah părerea, că au fost nepărtinitori și se fie din cauza aceasta nedrepti chiar față cu conaționalii lor proprietari nemeși! Nu; așa ceva nu s'a pomenit...

Dreptatea (nr. 19) reproduce în al treilea articol despre „liturghia maghiară”, articolul lui Alex. Giesztorin, apărut în Magyar Allam, sub titlul: „Care se fie limba liturgică a gr-cat. de limba ungurească?” și care se termină astfel:

„Că slavul și românul își are liturghia proprie, se poate considera oare-cumva de

privilegiu; unde nu e maternă limba slavă sau română, privilegiul acesta n'are nici o rațiune și fiindcă *privilegiu uti nemo tenetur*, așa cred, că catolicii noștri de rit grec și de limba ungurească fără greutate s'ar pute reîn-torace la limba liturgică străvechiă și originală. Roma aci abia ar dificulta.”

La

Abonament lunar

pentru Februarie st. v.

— cu prețurile din capul foii —

Invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA”

CRONICA

Sibiu, 8 Febr. n. 1897.

„Cordiana”. La inițiativa dlui Daniel R. Cordescu, mai mulți frunțiși din comuna Foventea (Fofeldea) au luat laudabila hotărâre de-a întemeia prin subscriere de acțiuni un institut de credit și de economie. Din „Prospect” extragem următoarele date: Firma societății e „Cordiana”, sediul Foventea (com. Sibiu, pretura Nochrich). Capitalul social se fixează la 30.000 coroane, și constă din 300 acțiuni, la 100 coroane. La subscriere se vor depune 10% din valoarea fiecărei acțiuni, și 2 coroane spese de fondare. Fondatorii își rezervă dreptul de a denumi pe membrii primei direcțiuni și pe directorul executiv, pe 3 ani. Subscrierea se va termina cu finea lui Iunie 1897. „Prospectul” e scris de d-nii: Daniel R. Cordescu, proprietar; Ioan Bonea, preot gr.-or.; Petru Nastase, proprietar; Petru Soppa, proprietar; toți din Foventea, și dl Nicolae Moldovan, adm. prot. în Nochrich. — La redacțiunea ziarului nostru încă se află depus un prospect, și se pot subscrie acțiuni.

Avis. Acei p. o. membri ai inteligenței române din Sibiu, cari din greșeală sau din neglijența oficiului postal n'au primit invitare la convenirea socială, ce o va arangia Miercuri junimea română din Sibiu, sânt rugați a se considera prin aceasta de invitați.

Lățirea nazarenismului. Din Arad ni-se scrie, că nazarenismul se răspândește tot mai mult pe Alföld, mai ales între creștinii gr.-or. În urmare episcopul Meșian a provocat toate comunitățile parohiale din dieceza sa, să cerceteze, care e cauza trecerilor în masă la nazarenism.

Sultanul — abonent. Biroul de presă turcesc a ajuns cu 1 Ianuarie începând într'o situație destul de penibilă: nu poate funcționa din simplul motiv, că nu mai primește ziare europene. Păcă acum ministrul de externe abona 85 de ziare europene. Dar' dela 1 Ianuarie n'a mai dispus de banii necesari pentru reînnoirea abonamentelor, și astfel expedarea ziarelor s'a sistat. Sultanul, care ține mult, să fie neconținut informat despre articolele ziarelor europene, a anticipat suma necesară din caseta sa privată, ca îndrumarea ca biroul de presă să reînnoiască abonamentele ziarelor și să-și reîncape activitatea.

Neorolog. Subscriși cu inimă frântă de neconsolabilă durere aduc spre cunoștință, că iubitul soț, bunul tată, frate și consăngean Iosif Miksa, jude cercual regeac, în 4 Februarie 1897 st. n. la 11 ore și 1/4 a. m. în anul al 66-lea al vieții și al 27-lea al căsătoriei sale ferice, după lungi și grele suferințe, fiind provăzut cu sfințele sacramente, și-a dat nobilul seu suflet în mâinile creatorului. Ne-am pierdut unelc razim, am rămas orfan și stăm fără mângâiere, pentru că de unde se luăm putere a suporta asemenea lovitură! La grea încercare ne-ai expus Doamne, răpindu-ne tot, ce ne-a fost mai scump și lăsându-ne numai suverina, că-l aveam, durerea și cugetul nimicitor, că au-l mai avem, suferința și desparerea, că pentru totdeauna l'am pierdut. Fie-i țărina ușoară și memoria binecuvântată! Dej, la 5 Februarie 1867 st. n. Véd. Maria Miksa născ. Munteanu, ca soție, Eugeniu Miksa, Eliu Miksa, Pompei Miksa, Elena Miksa, Liviu Miksa, S-bina Miksa, Romul Miksa, Victor Miksa și Iuliu Miksa, ca fii și fiice. Ioan Miksa și Adam Miksa, ca frați. Lontina Theodosie născ. Miksa, Axente și Valeriu Miksa, ca nepoți și nepoate și alți consăngeeni numeroși.

— Cu inima zdrobită de durere aducem la cunoștință consăngeenilor, amicilor și cunoștințelor, că prea iubitul și scumpul nostru fiu, frate și nepot Octavian Ioan Mihail, student de a VII-a clasă gimnaziului, la etate de 21 ani, după un morb greu și îndelungat a încetat din viață la 2 Februarie a. c. în Lussinpicolo, de unde s'a transportat la Orăștie. Orăștie, în 6 Februarie 1897. Fie-i țărina ușoară! Traian și Hortensia, ca frați. Ioan Mihail, Maria Mihail n. Damian, ca părinți. Dr. Avram Mihail, Alexandrina Mihail, Silviu Damian, ca unchi.

Țarul e sănătos. Din Paris se anunță, că ambasada rusească de acolo a de-larat hotărât, că Țarul e sănătos și că știrile despre boala sa au putut proveni numai din rea voință sau din ușurătate.

Greva din Hamburg. Lucrătorii greviști din Hamburg au ținut la 6 Februarie o mare adunare, în scop de-a hotărâi asu-

pra propunerii trimişilor partidului social-democrat, cari au recomandat încetarea grevei, de oare-ce fondurile de subvenție au secat. Dintre cei prezenți, 65% au votat pentru propunerea aceasta, 35% împotriva ei. Astfel, lupta purtată de greviști încă din vara anului trecut, s'a decis tot în defavorul lucrătorilor, cărora o singură mângâiere le-a mai rămas: eterna așteptare a unor „vremi mai bune“.

Trei execuții capitale. Vineri s'a enunțat suprema sentință într'un proces pornit împotriva a 24 de inși, ostindți de tribunal la moarte, pentru o ucidere cu furt comisă în Stenjevacz. Suprema instanță judecătorească a schimbat sentința tribunalului, judecând pe 21 de inși la oștind silnică, parte pe 20 ani, parte pe viață, și numai pe Brezovics, Polovcsak și Vukanic la moarte. Toți trei criminalii au ascultat liniștiți sentința, ba Vukanic, care e încă foarte tânăr, a zîmbit chiar. Ei au fost executați alaltăieri, în Agram.

Diplomat încarcerat. Cancelarul legației turcești din Athena, Minas Effendi a fost rechemat la Constantinopol și aruncat în temnița palatului Yldiz, pentru-că a trimis rapoarte false despre activitatea comitetului elin și macedonean.

Greva studenților din Ungvar. despre care am scris deunăzie, a încetat. Corpul profesoral a eliminat trei studenți de cl. VI. ear' opt inși au părăsit de bunăvoie gimnasiul.

Ciuma. Medicul din Londra, *Manson*, care în Asia a studiat temeinic ciuma, și în Anglia e privit drept o somitate medicală, susține, că ciuma bîntue mult mai năprasnic între animalele inferioare, ca între oameni. Ea atacă în deosebi pe *gobolani*, cari îndată-ce sînt atinși de pestilență, es din găurile lor și aieargă pretutindenea prin odăi. Astfel se răspîndește mai mult cuimplul flagel. „Dacă eu aș porunci în Bombay“ — zice Manson — „atunci mai tăutia aș pusti toți gobolani din oraș. Aceasta se poate executa în 48 de ore, și ar folosi mai mult ca ori-ce altă măsură sanitară. Dela carantină nu se poate aștepta nici un bine, pentru că sub ea se pot pune numai oameni, nu și animalele“.

Știri mărunte. La universitatea din Cluj se va întemiza o catedră de estetică și una de istoria artelor. — Vaporul englez *City of Sora* venind din Liverpool, a suferit naufragiu lângă *Corubion*; au scăpat numai 32 mătrozii, din 73. — La fabrica de zahar *Iona* din Găliția doi funcționari au defraudat 1 milion fl.; pungași arestați. — Generalul *Richter*, unul dintre cei mai distinși strategii ai Rusiei, s'a sinucis, în urma unei incurabile boale de nervi. — În fabrica de corăbii *Schönichen et Hartmann* din Budapesta 500 lucrători s'an pus în grevă. — Conte *Suvalow* a fost lovit de un nou atac de apoplexie. — *Archiiducele Otto* a plecat la Berlin, să mulțamească împăratului *Wilhelm* pentru denuinirea de sef al regimentului prusian 11. — Principele *Henric de Orleans* a plecat în Abesinia. — Generalul italian *Rafael Cadorna* a decedat la 5 Februarie seara, în Turin.

VIEȚA SOCIALĂ.

Concertul tinerimii din Oradea-mare.

— Raport special. —

Oradea mare, 4 Febr. n.

Rar se dă omului ocaziune a scrie despre ceva îmbucurător din Bihor. De căliva ani încocoze, tineretul român — floarea națiunii — în fiecare carneval arangiază câte o serată împreună cu dans.

Peste punctele programului trec iute, amintind, că atât domnișoarele *Sfarle*, *Irnea*, *Bohățel*, sur. *Zigre*, *Marienescu*, *Clintoc*, cât și domni *Fidau*, *Vas. Papp*, *Mihali*, *Pița*, *Manea*, *Beșan*, au îndestulit publicul ascultător, prin corecta predare a rolurilor lor. Programa concertului deci a fost executată cu cea mai mare exactitate și corectitate. În mare parte meritul se atribuie harnicului jurișt *Chicin* și consoților sei. Atăta despre concert. Se trecem la dans.

La intrarea în sala dela „Vulturul-Ne-gru“, 'ți-se părea că intri într'o atmosferă ce nu e de tot românească. Vedeam figuri străine neamului meu, figuri ce se țin de casta celor cu hegemonia. Aceasta o zic nu pentru-că pe alții nu-i vedem bucuroși între noi, ci voesc chiar prin aceasta să marchez, că până atunci, până când noi ne vom căciui în înaintea lor, și le vom da înțietate în casa noastră, — între împregiurările actuale nu ne vom feri.

Seara din 2 Februarie n. a. c. n'a succed așa, cum se aștepta. Oamenii se schimbă la față, și în naivitatea lor (ori vine aceea din lăuntru ori din afară), comit lucruri cu sfișit ridicul.

Ca să ilustrez această aserțiune, n'am decât să fiu sincer descriitor al serii de 2 Februarie.

Comitetul arangiator a aflat de bine a invita și străini.

N're a face nimic. Domnul mēltósagos fișpan *Beothy* ajungându-i și lui vesele, a venit să se delecteze de ceea-ce fac olăji lui. Acest lucru neobișnuit într'atata a scos din starea normală pe unii (*nomina sunt odiosa*), încât afară de program și fără concesiia aran-

gierilor, spre cea mai mare indignare a tuturor celor prezenți, s'a jucat jocul șovinștilor — *csárdásul*.

Landă damelor și domnilor, cari la anul țifrașei melodii de csárdás an intrerupt jocul. Acesta este momentul cel mai dureros al seratei, care a scăzut mult din succesul moral. Aceasta din două puncte de vedere. 1. Concordia, disciplina recerută la astfel de ocaziuni se batjocorește. 2. Simțul independent, mândria națională începe a slăbi. De ce cerul ca toate aceste să fie numai niște închipuiri fără basă reală. Aceasta ne-ar îmbucura pe toți.

Ne place a crede și a fi siguri, că pe viitor astfel de scene nu se vor repeți. — Și era foarte bătător la ochi, că la repetirea dansurilor se auziau des „hogy volt!“

Încolo serata a decurs în pace. Cuadrilele și Romana au fost dansate de aproape 60 părechi.

Costumul național încă a fost reprezentat. La concert au luat parte o mulțime de străini; corul oficerilor încă a fost bine reprezentat.

Dintre cei prezenți numai pe următoarele doamne mi-le-am putut însemna: *Marienescu*, *Bohățel Cluj*, *Gallu (Sécuieni)*, *Zigre*, *Chintoc (Chinez)*. *Erdéyi*, *Dr. Mateiu*, *Dr. Pap*, *Dr. Kiss*, *Păcală*, *Dr. Duma*, *Murășan*, *Mihuț*, *Plăștin (Betfia)*, *Horvath*, *Serb (Chitigház)*, *Dărăban (Fechetșu)*, *Bardosi*, *Bica (Mărăuș)*, *Lăpuștean*, *Codrean*, *Morărescu*, *Rudow*, *Albu (Cefa)*, *Sfurle (Cihel)*, *Irnea* etc.

Domnișoarele: *Delia Marienescu*, *Virginia Gallu (Sécuieni)*, *Cornelia Erdeli*, *Marioara* și *Lucreția Zigre*, *Szabó Sabina Morărescu (Tinor)*, *Catița Chintoc (Chinez)*, *Constanța Serb (Chitigház)*, *Ana Sfurle (Cihel)*, *suror. Bohățel (Cluj)*, *Dărăban (Fechetșu)*, *Rudow*, *Tomescu*, ș. a. Imediat cerusele pentru greșala ce o fac, neînsemnând pe altele; dar numele îmi scapă din memorie.

Venitul încă nu se știe sigur, dar e nădejde de un profit îndestulitor. La revedere! axios.

Posta redacțiunii.

„Mi“. — Primit. Se vor publica.
„De vale“. Multe sînt reușite și le-am publicat dacă ne-ai spune, cine se ascunde în „De vale“.
„Un presimț“. Bine! Vom tipări!

Mai nou.

Din Bucovina.

— Telegramă particulară. —

Cernăuți, 8 Februarie n.

Partidul național a decis să candideze pentru camera din Viena, afară de foștii deputați, pe *Dr. George Popovici* în curia a cincea.

Dr. George Popovici se bucură de mari simpatii și alegerea sa e sigură.

Tribuna Literară.

Dicționarul lui Șăineanu.

— Dicționar universal al limbii române de Lazăr Șăineanu. Institutul de editură Rălian și Ignat Samitica. Craiova... pag. X. 882. —

Recensiune

de
Dr. Ioan Urban Jarnik.

(Urmare).

După abaterea aceasta, pentru care îmi cer iertarea stimărilor cetitori, am se reiau firul acolo unde l'am lăsat. Ca să am o idee limpede despre obiect, am arangiat treaba așa că în niște caiete făcute anume, am umplut fața de-a stînga cu cuvintele, pe care le are *Cihac*, pe când *Șăineanu* le-a pus la o parte, fața de-a dreapta am rezervat-o însă pentru materialul lexicografic adăugat în *Șăineanu*, care înzadar s'ar căuta la *Cihac*. Aș trece peste marginile unei dări de seamă, dacă aș vrea să vorbesc în detalii despre rezultatul acestei comparații, cu care m'am ocupat la țeară o parte însemnată a vacanțelor din vara trecută și încă după-ce m'am întors în capitala Boemiei. Deocamdată va fi de ajuns, dacă spun, că am dat în ș. de niște adăverate mărgăritare, lipsa cărora cu durere trebuia să o constat la *Cihac*; de altă parte, se înțelege de sine, o mulțime de cuvinte ce se află la *Cihac* nu sînt cuprinse în cartea lui Ș. Pe lângă aceasta am dat de multe cuvinte colectate de mine însumi, cari nici la *Cihac*, nici la *Șăineanu* nu se pomenesc. Uitându-mă mai aproape, ce fel de cuvinte pot se fi, vîd, că sînt de alese, pe cari le-am scos din vre-unul din folkloriștii citați mai sus. Cum-că *Cihac* nu le-a băgat în seamă, îmi explic prin faptul, că nu le-a cunoscut; sau că colecțiunile, în cari le-am aflat eu, au apărut mai târziu, s'au că n'au ajuns la el, care a trăit și el vreme îndelungată în străinătate departe de țeara sa.

În ce privește pe *Șăineanu*, lăsarea lor la o parte era intenționată, după-cum reese din prefață pag. VII. și VIII. unde vorbește de „limba literară“, „provincialisme isolate“ și despre admiterea celor din urmă în opera lui.

Provincialismelor, avînd marca lui, *Alexandri*, *Eminescu* sau *Creangă* le este iertat a intra în „pădurea vocabularului românesc“ nu ca niște „arbori părășiți“, ci ca cuvintele ce „au pătruns în domeniul literaturii“ și cărora „poesia, ca o mamă duioasă le dăruiește un titlu de noblete“.

Departa de mine gândul, că *Șăineanu* n'a făcut bine lucrînd așa cum a lucrat. A avut el motive ponderoase, dintre cari unul e, că cartea lui este destinată pentru școlari și nu poate deci să aibă o întindere prea mare mai cu seamă adăugînd el și neologismele întrebunțate și numele proprii. Mă grăbesc a mărturis, că cartea așa cum este făcută, mi-se pare bine făcută, materialul admis prin autor, bine prelucrat și lucrarea fără îndoială are să aducă folos foarte mare.

Definițiunile cuvintelor atât celor populare cât și celor savante (neologisme) sînt scurte, mădușoase și clare; dacă vre-un cuvînt are mai multe sensuri, autorul îngrijește, ca să urmeze unul după celalalt conform dezvoltării lor logice. (Va urma),

Informațiuni.

Dousprezece scrisori domnești. A apărut erași o colecțiune de documente: „Dousprezece scrisori domnești“ din arhiva orașului *Bistrița* (Transilvania) copiate și adnotate de *Constantin Moisil*, student în litere, elev al școlii normale superioare. București, Tipografia modernă Gr. Luis 1897.

O broșură, 8° 27 p. cu un facsimil. Deși micuță în volum, e prețioasă. Cuprinde scrisori latinești dela *Stefan cel mare*, *Bogdan fiul seu*, și *Stefan cel tînăr*. Lucrarea face cinste sirguinciosului compatriot, tînărul *Mosice*.

Sosiți în Sibiu.

În 6 Februarie n. 1897.

Hotel „Împăratul Romanilor“. *Dr. Mihali*, advoat din Dej. *Wagner*, ospătar din Petroșeni. *H. Graf* din Darloez și *Tharther* din Brașov, privațieri. *Didinsky*, sublocotenent din Cîsnădie. *Grünhut* din Viena și *Grünbaum*, comercianți, *Veissantes*, *H. Spitzer* și *Loffer* din Budapesta, *S. Lustig* din Cluj, *Reichter* din Brîn, *M. Broch* și *A. Rosenzweig* din Viena, toți voiajori. *E. Ponegh* *A. Krauss* și *I. Breuer*, comercianți din Viena. *Szabadt* din Turda.

Hotel „*Neuruther*“. *I. Schön* din Craiova. *Scherman*, *A. Themer*, comerciant, *Kundlik*, *O. Hiersch* și *F. Sommer* din Viena, *Rosenfeld* și *S. Feldman* din Budapesta, toți voiajori.

Hotel „*Meltzer*“. *R. Knaller* din Brașov. *I. Winter*, neguțetor din Bistrița.

Registrul

publicațiunilor „*Tribunei*“ în a. 1896.

Articoli secundari.

(Urmare).

Federalisarea Monarchiei (din broșura lui *Patzelt*) 78, 108—10, 129—30
Felicitările de Anul-Nou (în partidele maghiare) 282
Femke et Comp. 195
„Foia Poporului“ — apreciată de Unguri 45
— Ilustrată 270, 272
— Al optelea proces al „F. P.“ 130
— Să lătim „Foia Pop.“ 125
Fusiunea și Partidul „lui“ 110

„Gazetei“ din București 176
Gladstone pentru noi 216—17
Goldiș. Vorbirea „liberalului“ *G.* 164
— **Goldiș și Mangra** 175
— **Goldiș și „Telegraful“** 170
— **Goldiș și Lauran** 103
Gimnaziile noastre. Brașov 168—9 — Blaj 172 — Beiuș 173 — Năsăud 174 — Brad 177 — Conspectele 178

Gimnasiul din A.-Julia 139
Gramma Dr. A. canonicul 122
Grandomania capitulara 149
Grănițeri. Dreptul foștilor grănițeri la băile herculane 185
— O nouă lovitură foștilor grănițeri (Islasurile din granița bănățană, de *Ioan Lințiu* 184

„Hamletul“ nației și fusiunea 107
„Horia“ — confiscat 176
Iancu, — Monumentul lui *Iancu* (entref.) 188—9
— **Fondul lui Iancu** (entref.) 192

Înalta vizită. O voce din România (Broșura lui *A. Pesiakov*) 202
— Presa d. înalta vizită în România (Ind. Belge) 210, *Národný Listy* 211, *Vossische Zeitung* 212, *Die Zeit* 213, *Münchener Neueste Nachrichten* 214, *N. Freie Presse* — „Pester Lloyd“ 215, *„Egyetértés“*, *Magyarország* 216
„Fremdenblatt“, **„Timpul“**, **„Voința Națională“** 219, **„Mesagerul Național“** 221
— **Monarhul nostru** în București 204
— **Programul primirii** 193
— **Primirea Împăratului** în București 205—9
— **Voci de presă** 150, 153, 162—66
În fața alegerilor 213

Intransigența, de un st. universitar 58
Italia și Muntenegru 236
La răspântie (art. din „*Köln. Zeit.*“) 151
Legea electorală 52
Legile păgâne coresp. din Bănat 29
Letopisește maghiare 208
— **„Liberalismul“** magh. în școli 148
— **„Libertatea în Maghiaria“** „*Deut. Volks.*“ 146

Liga — **Congresul Ligei Culturale** 109
— **Manifestul Ligei** (noul comitet) 110
— **Manifestul (Ligei)** 111

— **Crisă la Ligă** 111
— **Răsvrățiți** dela București 112
— **Chestiuni iuridice** articol din „*Ziua*“ (ref. la cartea dela „*Ligă*“).
— **Scandalul dela Ligă** 132
— **Dela Ligă culturală** coresp. de *Vamie* 134
— **Dela Ligă cult.** — art. progr. al „*Ligei Române*“ 135
— **În preajma Ligei** 138
— **Liga răsvrățiților** 142
— **Cartea dela Ligă** 143
— **Darea „Ligei“** în judecată 153
— **Atentat asupra Ligei** 151
— **Procesul Ligei** 163
— **Liga la judecată** 162
— **Procesul Ligei** din „*Epoca*“ 185
— **Împăcarea celor 2 Lige** 277, 8

Linguștorii (Gáll et. cons.) 92
— **„Literatură și cultură“** (casul cu *Bologa* p. Preotul d. W-field) 274, 76

Loialitate. O probă de loialitate și de dreptate din *Maghiaria Jidanilor* art. din „*D. Volksblatt*“ 133

Lobanov 185—6

Lucaciu, afacerea *L. Din Teara* păr. *Lucaciu* 160, — *Ecce homo* 172, — *Afacerea Dr. Lucaciu* 173—6 — *Răspunsul* păr. *C. Lucaciu* 174 — *Nefericit...* de *Dr. E. Dăianu* 175 — *Lucaciu* — broștit 175 — *A sosit momentul* 176 — *Răspunsul dlui Dredean* 178 — *Afacerea Lucaciu* („*R. O.*“) 218 — (pentru „*R. O.*“) 179 — Un proces verbal (afac. *Lucaciu-Coroianu*) 190 — *Interviul* lui *L.* — în „*Alkotmány*“ 199
Lueger la Împăratul 86
— În *München*, coresp. 169—71
Lumina electrică în Sibiu 271

Maghiarii la expoziția din Paris 273
Maghiarii și Cehii 166—167
Maghiarisarea în faliment 218
Magnatul din Lucareț (Ios. Gall) 228
3/15 Maiu (sărbarea zilei, rap.) 100—uu
— **La Craiova** 102
— **La Cluj** 101 — **La Viena** 103, 104—105
Makaria și Mehadica (o comparație) 207

Manifestul (celor 7 membri ai comitetului național) 27
— **Apelație** 28
— **Voci de presă** 30, 31—32
— **Manifestul** și „*M. Allam*“ 41
— **Manifestul** priginit 37
— **Dosarul Manifestului** 51 — **Recursul** dlui *Dr. Rațiu* 54 — **Rezolvarea recursului** dat de *Dr. Rațiu* 207 — **Recursul** dlui *Pația* 58 — **Sentața** contra *Dr. Mihali* 61 — **Sentața** contra dlui *P. Barbu* 66 — **Manifestul** — o crimă 177 — **Întemnițarea** dlui *Dr. Rațiu*, *R. Pația* p. **Manifest** 203 — **Întemnițarea** *D-rului Mihali* 208

Mehadica, treizeci Români înpușcați! 134
— **Măcelul dela Mehadica** 136—9
— **Apel** 139
— **Colecta** pentru nen. din *Mehadica* 146
— **Mehadica** 150
— **Dela Mehadica** 139, 145, 154, 157, 161, 163, 169, 170, 185—6
— **Islasurile dela Mehadica** 255
Mesagiul de tron ung 253
— **Răsp.** la mes. de tron ung. 266
— **„Mégis hunczut a német“** 114
Milețici (biogr. și apelație) 31

Milleniul — **Acțiunea studențimii ariace** naționale din Viena contra — lui 106—8
— **Album millenar** 69—90
— **Archiereii și Milleniul** 79
— **Arderea steagului millenar** în *Moroda* 190
— **Apelul studenților sârbi** (în contra milleniului 61
— **Apropo** de Milleniu 12—13
— **Bănățenii** la — Milleniu 191
— **„Barbarie millenară“** (Ploști) *T. Raica* 150
— **Circularul** lui *Szabó* (pentru milleniu) 70, 90
— **Circularul episcopului Pavel** 80, 84
— **Circularul metropolitului Mihályi** 84
— **Circularul metropolitului Miron** 85
— **Circularul dieceei Lugojului** 88
— **Circularul episcopului Mețian** 89
— **Circularul episcopului Popea** 90
— **Circularele millenare** 89
— **Colectă** pentru Milleniu în România 106
— **Comedie millenară** (Poiana de Aries) 109
— **Congresul didactic millenar** 143, 154 147
— **Dascălii millenariști** din *Selagiu* de *G. Stanciu* 257
— **Dasc. mill.** din *Selagiu* 267
— **Diracțiunea expoziției** cătră preoți 55
— **Faliment** — ar (mărturisiri maghiare) 59
— **Felicitările capetelor încoronate** 106
— **Flori** pentru — (*M. Uioara*) 36
— **Germanii** în contra milleniului. Din broșura lui *Heinrich Wastian* 144, 145
— **Hamburger Nachrichten** despre mill. 107
— **Inarticularea marelui** aldămaș 80
— **Infamie millenară** 112
— **Învățătorii** și Milleniul *G. B. Vancu* 92
— **Kath. Vereinsblatt** despre Milleniu 189
— **Le Temps** și Milleniul maghiar 141
— **Manifestațiile antimillenare** 103
— **Meetingul** de protestare al tinerimei ariace din Viena 91
— **Manifestațiunile** din Viena 105
— **Meetingul** din Iași (contra mill.) 79
— **Milleniade** (Măderat) 115
— (*Curticiu*, *Aldești*, *Dumbăița*) *Vascau*, *Iclodul-mare* 110
— **De lângă Sătmăr** din *Băița* 113
— **Milleniu** (o înșelătorie oficioasă magh. art. din „*Aldeutsche Blätter*“) 192
— **Milleniul** lui *Arpád* din „*Paris*“ 152
— **Milleniul** la școalele din Blaj 102
— **Milleniul** în *Reichsrath* 111, 112,
— **Milleniul politic** 118
— **Noi și —** Milleniul, de *Ioan Scurtu* 41—44
— **Odoare millenare** 22, 23, 27
— **Poporul** și *Liturgiile millenare* 84
— **Preoțimea română** și milleniul 91
— **Protestul** *Românilor*, *Serbilor* și *Slovacilor* contra sârbarilor millenare 87
— **Protestul studenților** nostri 91
— **Români** și Milleniul 94
— **România și Milleniul de *V. A. Miculescu* 77
— **Români** la Milleniu 159
— **Români** bănățeni la Milleniu 177**

— **Români** din giurul *Aiudului* la *Mill.* 100
— **Spelunca** în *Ös-Budavár*, 101
— **Stud.** din *Blaj* la *Milleniu* 229, 255—7
— **Studenților** din *Blaj* *Epist. stud.* vienezi 240
— **Stud.** germanii și congresul studenților maghiari 83
— **Tinerimea acad.** din Viena contra mill. 88
— **„Unirea“** și *Milleniul* 88
— **Viena creștină** pentru naționalități. Marele meeting din *Prater* 120—124
— **Voci libere**, în chestiunea archiereii și milleniu 91
— **Volnicii millenare** 106

Muntean, — **Dovezi** și încă ceva pentru dl *Dr. A. Muntean* de *A. Vajda-Voevod* 155, 160

— **„Diracțiunea nouă“** în antîșambra dlui *Augustin Muntean* 144

Naționalitățile în Austria din „*L. R.*“ 246

Naționalitățile și scandalul european 30

Nota discordantă, **Dreptatea** și conferența din *Octomvrie* 222

Observări, la casurile de corupție millenară de *Riscogel* 27

— **O hotărîre funestă** — răspuns „*Românului*“ 178

— **Omul** de fer, *Bismarck* 231

— **O schimbare**, „*Dreptatea*“ 20—21

Pactul economic — **Reînnoirea**

„CRIȘANA“, SOCIETATE DE ECONOMII ȘI CREDIT ÎN BRAD.

Convocare.

Membrii societății de economii și credit „Crișana“ sunt invitați la

a VI-a adunare generală ordinară

ce se va ține în 21 Martie st. n. a. c., la 2 ore p. m. în localitatea societății în Brad.

Obiectele:

1. Deschiderea adunării.
2. Constatarea membrilor prezenți.
3. Constatarea prescrierilor din §§. 50 și 76.
4. Raportul direcției și a comisiunii de supraveghere pro 1896.
5. Decidere asupra conturilor anuale și a distribuției venitului curat.
6. Salariile oficialilor pe perioada 1897—1899.
7. Fixarea marcelor de prezență pe perioada 1897—1899.
8. Alegerea directorului, vice-directorului și a oficialilor pe noua perioadă de trei ani.
9. Alegerea alor 2 bărbați de încredere și 2 secretari pe 1 an.
10. Alegerea alor 11 membri în consiliul administrativ pe 3 ani.
11. Alegerea comisiunii de supraveghere.

În lipsa membrilor recerși de peste jumătate din părțile fundamentale adunarea în sensul §-lui 51 se va ține în 28 Martie st. n. la locul și timpul indicat.

Membrii pot lua parte în persoană, sau prin plenipotențiarilor lor în sensul §. 52 din statute.

Numărul membrilor înscrși cu 31 Decembrie 1896 a fost 116 cu 452 părți fundamentale à 50 fl., 22600 fl.

Brad, la 31 Ianuarie 1897.

Vasiliu Damian m. p.,
director.

Dr. Ioan Radu m. p.,
secretar.

Esșite	Contul profitului și perderilor.		Intrate		
Interese de depuneri	7400	25	Interese	14738	05
Interese de reescompt	842	13	Provisiuni	3623	50
Salarii	2300	—	Diverse	4389	23
Chirie	200	—	Taxe de înscriere	35	—
Competențe de timbre	56	45			
Spese diverse	350	26			
Marce de prezență	441	—			
Amortisamente de mobilier		36 05			
Contribuțiune erarială	774.74				
„ comunală	287.91				
„ de 10%, la depuneri	739.23	1753 88			
Profit curat	9398	76			
	22778	78		22778	78

Active	Contul bilanțului.		Pasive	
Cassa în număr	8200	54	Capital social	22600 —
Cambii excomptate	160601	16	Depuneri spre fructificare	153974 16
Împrumuturi pe obligațiuni	35719	57	Cambii reescomptate	15000 —
Împrumut hipotecar	9483	40	Dividende neridicate	156 —
Mobilier	360.49		Fondul de rezervă	10253 13
După amortisare de 10%	36.05		Interese anticipate	4254 20
Interese de reescompt anticipate	216	75	Profit curat	9398 76
Interese restante	890	39		
Anticipațiuni	200	—		
	215636	25		215636 25

Brad, la 31 Decembrie 1896.

Vasiliu Damian m. p.,
director.

Ioan Rusu m. p.,
cassier.

Stefan Albu m. p.,
controlor.

Petru Rimbaș m. p.,
comptabil.

Subsemnata comisiune de supraveghere am examinat contul profitului și perderilor și confruntându-l cu registrele principale și auxiliare l-am găsit în conformitate și exact.

Brad, la 31 Ianuarie 1897.

Petru Gligor m. p.,

Simion Bacila m. p.,

Teodor Pop m. p.

Avis.

Domnii acționari ai institutului de credit și economii „Vlădeasa“, cari au subscris următorii numeri de acțiuni: 99, 116, 123, 124, 195, 199, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 273, 274, 290, 291, 292, 293, 314, 315, 316, 318, 319, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 393, 394, 695, sunt rugați a răspunde ratele restante împreună cu 8% interese de întârziere la cassa institutului, la din contră trecând termenul prescrierilor în §. 11 din statute sumele deja solvite trec în fondul de rezervă al institutului.

B.-Huedin, în 2 Febr. n. 1897.

[610] 2—3

Direcțiunea.

Szebenvármegye alispánja.

Sz. 2703/1897. XIII.

Pályázati hirdetmény.

Nagyszeben rendezett tanácsa városban elhalálózás folytán üresedésbe jött I-ső városi állatorvosi (közvetőhídi gondnok) állomásra, ezenel pályázatot nyitok és felhívom pályázni óhajtokat, hogy állatorvosi oklevéllel és eddigi szolgálatukat igazoló okmányokkal kellően felszerelt folyamodványokat f. hó 20-ig hozzám nyújtsák be.

Az élethossziglan választandó I-ső városi állatorvos (közvetőhídi gondnok) évi fizetése 800 frt és természetbeni lakás a közvetőhíd helyiségben.

Nagyszeben, 1897, február hó 5-én.

[626] 2—2

Reissenberger,

alispán.

Un culegător de litere

se caută la

„Tipografia“, societ. pe acțiuni
în Sibiu.

Condițiune stabilă.

Portretul

noului Episcop al Lugojului

Dr. D. Radu,

lucrat fin, ca o fotografie, în mărime de 18×29 cm.

Se poate procura dela Librăria „Tipografiei“, societate pe acțiuni în Sibiu

Prețul 25 cr.

Pentru aceasta sumă se trimite franco prin poștă.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu, se află de vânzare:

Cea mai nouă

Carte de bucate

a

bucătăriei

române, franceze, germane și maghiare cuprinzând rețetele cele mai bune pentru a pregăti în modul cel mai potrivit ori-ce fel de bucate, delicatese sau beuturi gustoase.

Se vinde cu preț scăzut (dela 2 fl.) acum numai cu 1 fl. v. a. plus 10 cr. porto (20 cr. recomandată.)

A apărut și se află de vânzare la

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

GRAMATICA GERMANĂ

TEORETICĂ PRACTICĂ

de

Sava Popovici Barcianu.

Edițiunea a cincea

revidată și completată

de

Dr. Danil Popovici-Barcianu.

Această gramatică atât de bine întocmită, având la fine și un mic vocabular german-român costă numai 1 fl. 40 cr. plus 10 cr. porto.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Au eșit de sub tipar și se află de vânzare:

Chestiunea

Română

în Roma.

Conferența

domnului

Roberto Fava.

Prețul numai 20 cr.

Convocare.

Domnii acționari ai institutului de credit și de economii „MUREȘIANA“, se invită în sensul §-lui 16 al statutelor la a

IX-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Reghin la 10 Martie n. 1897 la 9 ore a. m. în localul institutului.

Obiectele ordinei de zi sunt:

1. Raportul direcției și al comitetului de supraveghere.
2. Deciderea asupra conturilor și asupra împărțirii profitului curat.
3. Alegerea unui membru în direcțiune.
4. Alegerea comitetului de supraveghere pe anul curent.
5. Fixarea marcelor de prezență pe anul curent.
6. Deciderea asupra reducerii capitalului social din emisiunea nouă.
7. Deciderea asupra modificării §§-lor 4 și 22 din statute.
8. Eventuale propuneri.
9. Esmiterea alor doi acționari pentru verificarea procesului verbal al adunării generale.

Domnii acționari cari voesc a participa la adunare în persoană ori prin plenipotențiar sunt rugați a-și depune la cassa institutului acțiunile și eventual documentele de penipotență cel mult până la 9 Martie n. la 5 ore d. a.

Reghin, la 1 Februarie n. 1897.

[635] 1—1

Direcțiunea.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare, cu prețul de 20 cr. broșura:

Die rechtliche Grundlage des Dualismus.

Basa de drept a dualismului

de

Dr. N. D. cavalier de Preda.

Broșura aceasta, scrisă nemțește și apărută în Viena, este dedicată energicului

Dr. Carol Lueger.

La „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare

„POESII“

DE

IOAN N. ROMAN.

Prețul 50 cruceri.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Toate scrierile

profesorului Dr. Weigand despre Români

se găsesc de vânzare la „Librăria“ noastră cu prețurile originale. Astfel:

1. „Die Aromunen“, (Macedo-Români). Vol. I. „Land und Leute“, cuprinde descrierea călătoriei profesorului Weigand pe la Români din Macedonia, interesantă pentru ori-care Român, care se interesează de frații sei. O lectură atrăgătoare și pentru nespecialiști. Volumul de 334 pag., cu 9 ilustrațiuni frumoase și cea mai perfectă carte etnografică costă fl. 6.20
- Vol. II. „Völkertum“, cuprinde literatura populară, versuri și povești, cu traducerea germană și un lexicon, 386 pag., costă fl. 5.—
2. „Vlach-Meglen“, o cercetare etnografică-filologică; volum de 80 pag., cu 4 ilustrațiuni, fototipie, costă fl. 2.25
3. „Die Sprache der Olympo-Wallachen“, cu o introducere despre popor, volum de 144 pag., costă fl. 1.85
4. „Raportele anuale despre seminarul filologic român din Lipsca“, conținând lucrările dlui profesor Weigand și ale elevilor sei despre Români: „Primul raport“, (1894) de 157 pag. costă fl. 1.85
- „Al doilea raport“, (1895) de 224 pag. costă „ 2.80
- „Al treilea raport“, (1896) de 332 pag. costă „ 3.80

Cartea de sub nrul 1, vol. I. e pentru toți Români inteligenți; celelalte se recomandă bărbaților de specialitate. Toate sunt scrise de sine înțeles, în limba germană.

Librăria „Tipografiei“, societate pe acțiuni.

„Biblioteca pentru toți“

sub direcția domnului Dumitru Stăncescu.

Nr. 1. Andersen, Povești alese.	Nr. 49. Adamescu, Modele de discursuri române.
2. S. Fl. Marian, Păsările noastre.	50. Depărățeanu, Doruri și amoruri II. (ultim).
3. Mihail Zamfirescu, Cântec și plângeri, I.	51. Dr. Urechii, Dumanii nostri.
4-6. Herbert Spencer, Despre educație.	52. M. Zamfirescu, Cântec și plângeri, II. (ult.)
7. A. Vlașcu, Icoane țerșe.	53. Adamescu, Modele de discursuri străine.
8. Carmen Sylva, De prin veacuri, I.	54. Pecut și Baude, Convorbiri despre artă, I.
9. Leo Bachelin, Castelul Feleș.	55. A. Vlașcu, Din goana vieții, I.
10. T. Maiorescu, Novele și Schițe.	56. François Copée, Prâctene, roman.
11. André Theuriot, Din tinerețe, etc., povești.	57. Wildenbruch, Doi Trandafiri.
12. M. Demetrescu, Novele.	58. Bourde, Patriotul.
13. Dutilleul, Novele române.	59. Radu D. Rosetti, Din inimă.
14. Wilkins, Anticlopedia română.	60. Pecut și Baude, Convorbiri dpr. artă, II. (ult.)
15. Gr. M. Alexandrescu, Proză și poezii.	61. A. Vlașcu, Din goana vieții, II.
16. Anton Pann, Povestea vorbii, I.	62. Caragiale, Schițe ușoare.
17. Doamna Colomb, Istoria.	63. A. Vlașcu, Din goana vieții, III. (ultim).
18. Dumitra Teleor, Schițe amoroase.	64. Abatele Prévost, Manon Lescaut, roman, I.
19. Alfred de Musset, La ce visază fetele.	65. D. R. Rosetti (Max), Tratatul Bucureștilor.
20. Bolintineanu D., Legende istorice.	66. Tennyson, Enoch Arden, poemă.
21. Genevraye, Ombră, roman.	67. D. C. Ollanescu (Ascanio), Satire.
22. Maistre Xavier, Căldura împreg. odii mele.	68. Costin, Spre primăvară.
23. Popov-Bănățeanu, Din viața meseriașilor.	69. Prévost, Manon Lescaut, vol. II.
24. Anton Pann, Povestea vorbii, II.	70. Minunile universului, vol. I.
25. Biografie oamenilor celebri.	71. „ „ „ II.
26. Mahaffy, Anticlopedia greacă.	72. „ „ „ III.
27. Creangă, Opere complete.	73. P. Dulfu, Legenda Țiganilor.
28. Ionescu-Gion, Istorie.	74. Const. Stăncescu, Ce este frumusețea.
29. Dumitru Stăncescu, La gura sobei.	75. Buzoianu, Egiptul.
30. Povești de Crăciun.	76-77. A. Vlașcu, Dan, partea I.
31. Radu D. Rosetti, Proză și epigrame.	78. A. Vlașcu, Dan, partea II. și ultima.
32. Goethe, Werther, roman.	79. Augier & Sandeau, Ginerile lui Poirier.
33. Anton Pann, Povestea vorbii, III. (ultim).	80. A. Pann, Nastratin Hogea.
34. Carmen Sylva, De prin veacuri, II. (ultim).	81. Filimon, Ciocotii vechi și noi, roman.
35. Huxley, Noțiuni asupra științelor.	82. „ „ „
36. Depărățeanu, Doruri și amoruri, I.	83. „ „ „

Cele mai multe din aceste volume sunt frumos ilustrate și cuprind portretele autorilor lor, și va costa un nr. 16 cr.

De vânzare la

Librăria „TIPOGRAFIA“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.

Pentru fabricanți de Liqueur și pentru aceia, cari vreau să se facă astfel de fabricanți, ofer

Specialități de esențe

nouă, cu trecere și cari aduc câștig.

Aranjament complet de fabricate de liqueururi.

Prospecte și liste de prețuri franco.

Carl Philipp Pollak,

Fabrică de Specialități de esență.

Praga, Mariengasse nr. 18.

[3219] 6—20

LUDOVIC ETTER,

Sibiu, strada Ureului nr. 9.

Mare sortiment și singurul reprezentant pentru primele

[2933] 7—10

fabricate

Firmă întemeiată la 1865.

din țeară și din străinătate.

Toate îmbunătățirile moderne.

Mare deposit de părți singuratic necesare.

Atelier de reparatură

„La saison!“

Cea mai extinsă garanță.

Bicicle de tot soiul din cele mai solide și mai ușurele, pe lângă prețurile cele mai moderate de fabrică.

Pentru „Tipografia“ societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.